

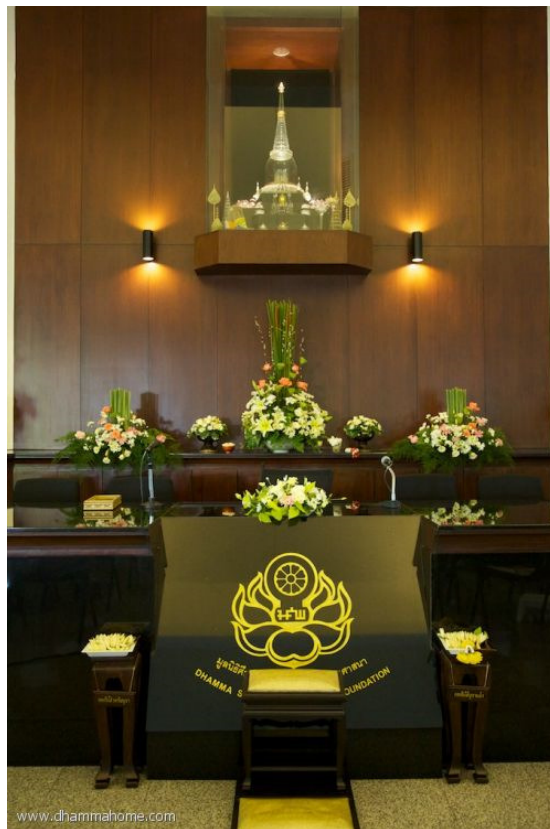
ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

ข้าพเจ้าได้ฟังความการสนทนาที่มูลนิธิฯ เรื่อง "ตกเหว" (ปปาตสูตร) เมื่อวันเสาร์
ที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา มีข้อความบางตอน ที่ท่านอาจารย์ได้สนทนาแล้ว
ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่าน ที่เกื้อกูลให้ผู้ฟังมีความละเอียด พิจารณา
ตนเองจากการฟัง มีความตรงต่อการเข้าใจธรรมะ เข้าใจตนเอง เพื่อการขัดเกลาจิตใจ
ข้าพเจ้าจึงใคร่ขออนุญาตยกความบางตอนมาให้ทุกท่านได้พิจารณาด้วย ดังนี้ครับ

ท่านอาจารย์ :

เพราะฉะนั้น ความละเอียดของธรรมะ เป็นสิ่งที่ ถ้าเผินเราก็คจะได้สิ่งที่เผินๆ เล็กๆ น้อยๆ แต่ถ้าเป็นผู้ที่ละเอียด ก็จะได้ความครบถ้วนมากขึ้น เพื่ออะไรคะ?

อ.กุลวิไล :

ก็เพื่อจะรู้ธรรมะ ตามความเป็นจริงค่ะ

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ เพื่ออะไร? รู้ธรรมะ ตามความเป็นจริง เพื่ออะไร?

อ.กุลวิไล :

เพื่อวันหนึ่ง จะพ้นทุกข์ได้ค่ะ

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ เพื่อรู้ตัวเอง ไซ้ไหม? ดีแค่ไหน?

อ.กุลวิไล :

ไม่ดีเลยคะ แต่ก่อนก็คิดว่าดี พอศึกษา ธรรมะ ก็ทราบได้ว่า ไม่ดีเลยคะ

ท่านอาจารย์ :

"ปัญญา" ทำให้ "เห็นถูก" ตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้น ยังมี ปัญญา ยิ่ง "แก้ไข" สิ่งที่ไม่สมมา ซึ่งเป็นสิ่งซึ่ง "ตัวเองรู้" ไซ้ไหม? เพราะได้ฟังแล้วก็พิจารณาเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ "ดี" หรือ "ไม่ดี" แค่นั้น? เพราะฉะนั้น ทุกคน ฟังธรรมะ เพื่ออะไร? เพื่อรู้ว่า โลกะ เป็นสมุทัย เพื่อรู้ว่าอริยสัจมี ๔ เพื่อรู้ว่ามรรค หนทางนั้นคือ อะไร? แต่ละเอียดพอที่จะรู้ไหม? ว่า จิต ของแต่ละคนตั้งแต่เกิด เนี่ย สะสมมาก เพิ่มขึ้น คือ "ความไม่รู้" และ "ความติดข้อง" ตราบใดที่ "ไม่เข้าใจธรรมะ"...

...แล้วฟังธรรมะ เพื่ออะไร? เพื่อรู้ตามความเป็นจริง เพื่ออะไรคะ? ถ้ารู้ว่า "ไม่ดี" จะ "แก้ไข" ไหม? เวลาที่ทุกคนได้ฟังธรรมะมา ก็หลายสิบปี คิดแก้ไขหรือเปล่า? หรือว่า คิดที่จะรู้แจ้ง อริยสัจธรรม ทั้งๆ ที่ มีกุศลอยู่เต็ม?...

...นี่ก็แสดงให้เห็นว่า ต้องเป็นผู้ที่ "ละเอียด" จริงๆ ใครก็ตาม ฟังธรรมะ ทำให้เห็นธรรมะ ตามความเป็นจริงว่า เป็นธรรมะ ไม่ใช่เรา แล้วธรรมะที่เป็นอกุศล เกิดมากกว่า ธรรมะที่เป็นกุศล แล้วก็สะสมมากกว่า ธรรมะที่เป็นกุศล ถ้าเทียบกับ "ปัญญา" ที่สามารถที่จะ "เข้าใจ" ลักษณะของสภาพธรรมะที่กำลังปรากฏในขณะนี้ว่า เป็นธรรมะจริงๆ หรือยัง? หรือว่า เป็นหรือเปล่า? นี่ก็แสดงให้เห็น ความเป็นผู้ตรง ของประโยชน์ ของการฟังธรรมะ...

...เพราะฉะนั้น ถ้าจะถามแต่ละคน ซึ่งพบกันมา บางคนก็หลยสิบปีนะคะ "แก้ไข" อะไรบ้างหรือยัง? หรือว่า "แก้ไข" อะไรบ้างหรือเปล่า? ความโกรธ ความชัง หรือว่าการที่ไม่เป็นมิตร ทุกคนดูเหมือนจะว่า ทำดีไม่ได้ เป็นมิตรไม่ได้ แต่ว่า ตามความเป็นจริง ใครก็ทำไม่ได้ นอกจาก "ปัญญา" เกิดเมื่อไหร่ "ปัญญา" ก็จะเห็นตามความเป็นจริง...

...เพราะฉะนั้น "ความจริง" เป็นสิ่งที่ "ควรรู้ยิ่ง" "ทุกข์ขอรียสัจจะ" ความจริงก็คือว่า เป็นแต่เพียงธาตุ ซึ่งมีปัจจัยเกิดขึ้น แล้วก็ดับไป แล้ว "วันไหน" ละคะ? ที่ฟังแล้ว ฟังอีก จนกระทั่ง มีความเข้าใจจริงๆ ในความเป็น "ธาตุ" ไม่ว่าธาตุไหนๆ ที่เคยยึดถือ ว่าเป็นเรา ก็เป็นธาตุ ที่ยึดถือ ว่าเป็นเขา ก็เป็นธาตุ...

...เพราะฉะนั้น แต่ละธาตุ เมื่อมีโอกาสที่จะได้ฟัง แล้วก็มีความ
เข้าใจเพิ่มขึ้น ก็จะเป็นการทำให้ สิ่งที่ไม่ดี ลดน้อยลงได้ แต่
ตราบใด ที่ยังเป็นเหมือนเดิม ไม่ได้คิดที่จะแก้ไข ความไม่ดีต่างๆ
ที่มีแล้ว ก็จะมุ่งแต่ที่จะไปรู้แจ้งอริยสัจธรรม เป็นไปได้ไหม?...

กราบเท้าท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

